

A hal áll fúr tsa
lebegés könnyű sóhaj
és sem. Mi több?
Hidd el nekem. Az
értelem immáron ki
fűl! ról/tex/ nézi a dol-
dologtalanokat. Nyugodt.
Az élő fél/alma/ az Is!
meretlenszre szorít. Kozik.
Ám így lesz majd egész.

Petőcz András

Feszület

A szerelem. Ó a dicső szerelem.
A szerelem az kéthetes hullá.
Legtöbbször Jolán cipeli.
Ilyenkor a földre néz sóvárogva.

Ilyenkor a földbe néz sóvárogva.
És aztán rázuhannak a rögök.
Még egy utolsó kifehéredett ölelés.

Még egy utolsó elszürkült ölelés.
Még egy utolsó fekete ölelés.
Még egy utolsó örök ölelés.
Mielőtt Isten arcára feszül a távozó keze.

Mielőtt Isten keze Jolán mellére feszül.

Petőcz András

Zongorára írt darab

andante

Vedd le a ruhád. Mutasd magad.
Szép vagy. Mutasd magad.
Vedd le a ruhád. Szép vagy.

Mutasd magad. Játék az egész.
Izgatottan és egyedül. Jó így.
Játék az egész. Mutasd magad.

Játék az egész. Keziddel a lábaid között.
Szép vagy. Izgatottan és magányosan.
Ujjadon nedvességet érzel. Jó így.

Halk zongorajáték valahonnan. Valaki nevet.
Jó így. Testemmel testedet simogatom. Szép vagy.
Játék az egész. Izgatottan és nagyon egyedül.
Kezemmel a lábaid között.

Petőcz András